

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:12
מוצאי שב"ק.....5:43
שיעורים כסדרן
נ"ך.....שמואל ב ז'ח'
בבלי.....תענית ט"ו
ירושלמי.....גיטין מ"ז
תוספתא.....נזיר ו'
רמב"ם.....פסולי המקדשין ג'

שעה 11, גליון 13 (528)

פרשת וישב, כ"ג כסלו, ענכים חודש טבת, שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

ס'קומט שוין חנוכה

מיר טרעטן שוין אט אט אריין אין די הייליגע און פרייליכע טעג פון חנוכה, ווען מיר צינדען אן די הייליגע חנוכה ליכט, לייכט דאס אויף אונזער הארץ און נשמה, מיר דארפן אויסנוצן די הייליגע חנוכה טעג אויפצולייכטן און אויפצושטייגען אזוי שטארק, אז דאס זאל שוין אנהאלטן אויף אויף ווייטער, אויף די גאנצע יאר.

קוקן אויף די גוטע זייט

די ערשטע זאך מיט וואס מיר דארפן זיך אויפפרישן אין די טעג, איז מיט'ן קוקן אויף די גוטע זייט פון אונז, מיט'ן קוקן אויף די גוטע חלקים וואס מיר האבן, און דאנקען דעם אייבערשטן אויף די אלע גוטס וואס ער געבט אונז.

די טעג פון חנוכה זענען געשטעלט להודות ולהלל, אזוי ווי מען זאגט ביי "על הניסים" די ווערטער "וקבעו שמונת ימי חנוכה להודות ולהלל לשמך הגדול", די טעג זענען געשטעלט צו לויבן און צו דאנקען דעם אייבערשטן. כאטש א גאנץ יאר דארף מען אויך דאנקען דעם אייבערשטן, איז אבער די טעג פון חנוכה מער מסוגל פאר דעם.

אנשטאט צו קוקן אויף די שלעכטע זאכן וואס מען האט, אנשטאט צו קוקן אויף די צרות און יסורים וואס מען האט, דארף מען זיך צוגעוואוינען צו קוקן אויף די גוטע זאכן וואס מען האט, אויף די פילע טובות און חסדים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אונז שטענדיג.

דער יצר הרע מאכט בלינד דעם מענטש אז ער זאל נישט זען די גוטע חסדים וואס ער באקומט, ווען מען זיצט אבער ביי די חנוכה ליכט, דארף מען אריינטראכטן און זען אז מען איז ב"ה געזונט, אז די משפחה איז געזונט, אז מען האט אויגן צו זען, אויערן צו הערן, ציינער צו יסון, הענט אנצוכאפן, און פיס צו גיין. אז מען איז זוכה אריינצוכאפן מצות ומעשים טובים, אז מען גייט מיט <<<<<<

א ווארט אויף די פרישה

ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח, דער אייבערשטער איז געווען מיט יוסף, און ער האט מצליח געווען. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פראשית כ"ה פ"ו, ה) אויף דעם פסוק אז יוסף איז געווען "אבר קפחו", א פרייליכער און טאנצעדיגער מענטש, ער איז אלעמאל געווען אויפגעלייגט און פרייליך, און געטאנצן פאר שמחה.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", ס'איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך אלעמאל, און דער רבי איז דאךט מאריץ אז אלע קרענק קומען נאר ווייל א מענטש איז נישט פרייליך, ווען א מענטש איז פרייליך אלעמאל, ווערט ער אויסגעהיילט פון אלע קרענק. ווען משיח וועט קומען וועט זיין אזא גרויסע שמחה, און מיט דעם וועלן אלע ווערן אויסגעהיילט פון אלע קרענק און פראבלעמען.

דער מענטש גייט דורך שוועריקייטן און צרות אין לעבן, צי מיוויל יא צי נישט איז דאס דער פאקט אז קיינער לעקט נישט קיין האניג אויף דער וועלט, יעדער האט זיך זיין פעקל צרות, און דעריבער איז זייער שווער פאר א מענטש צו זיין פרייליך. דער מענטש דארף זיך אבער שטארקן מיט אלע כוחות יא זיך צו האלטן פרייליך, אפילו ווען ס'קומט אן שווער.

דאס וואס דער רבי זאגט אונז אן צו זיין פרייליך, איז נישט בלויז א גוטע עצה אין לעבן, נאר דאס איז ממש לעבנסוויקיטי, אן דעם קען א מענטש נישט אנגיין, נישט ברוחניות און נישט בגשמיות. ווי נאר א מענטש פאלט אריין אין עצבות און מרה שחורה, ער ווערט דעפרעסט און נאכגעלאזט, קען דאס אים זייער שנעל פרינגען צו אלע שלעכטע זאכן. מיט דעם וואס א איד האלט זיך פרייליך און גוטמוטיג, ווערט ער אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס, און ער האט די כוחות אויפצוטון און מצליח צו זיין אין יעדן הניזיכט אין לעבן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קס"ט), "ווען א מענטש איז פרייליך, היט אים דער אייבערשטער אליין אפ פון צבירות. נאך זאגט דער רבי (ספר המדות, אות שמה חלק ב', סימן א') "מי שהיא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח", ווער ס'איז פרייליך אלעמאל, דורך דעם איז ער מצליח.

יוסף הצדיק איז אריבער גאר אסאך שוועריקייטן און צרות, זיינע ברידער האבן אים פיינט געהאט און אים געוואלט הרגענען, מ'האט אים פארקויפט פאר א קנעכט, ער האט געדארפט באדינען דעם טמאנעם מצרי פוטיפר און ער האט געהאט דאךט שווערע נסיונות, מ'האט געמאכט אויף אים פאלשע בבלולים און אים אריינגעשליידערט אין טורמע, אבער טראץ די אלע צרות האט ער זיך געהאלטן פעלון פעסט און זיך נישט געלאזט צעברעכן, און דאס איז געווען דורך דעם וואס ער האט זיך געהאלטן פרייליך אלעמאל, טראץ די איבערגענוג סיבות וואס ער האט געהאט צו זיין טרויעריג, האט ער זיך אנגעשטרענגט צו זיין אלץ גוטמוטיג און פרייליך, און דאס האט אים אפגעהיטן און דערהאלטן.

שטעלט זיך אבער די פראגע ווי אזוי איז מען זוכה צו דעם, ווען א מענטש גייט דורך ביטערע צייטן איז זייער שווער צו זיין פרייליך. דער תירוצ אויף דעם געפונען מיר טאקע ביי יוסף הצדיק, ער האט שטענדיג גערעדט צום אייבערשטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פתיחה ושב"ח) אויפ'ן פסוק ויבא אדניו כי ה' אתו, פוטיפר האט געזען אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף, פרינגען חכמינו זכרונם לברכה, "דער רשע פוטיפר האט דען געזען דעם אייבערשטן? ! ווי אזוי האט ער געוואוסט אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף? ", נאר יוסף האט אלץ געבעטן שטילערהייט דעם אייבערשטן אלעס וואס ער האט געדארפט, ווען ער איז אריין צו פוטיפר אים צו באדינען האט ער געמוזקלט א תפלה צום אייבערשטן, "הייליגער באשעפער, נאר דו קענסט מיר העלפן, העלף מיר איך זאל געפונען חן אין די אויגן פון יעדן, און אין די אויגן פון מייך האר פוטיפר", און ווען פוטיפר האט געזען ווי יוסף מוזקלט עפעס שטיל, האט ער אים פאנגעהאלטן וואס ער טוט, "וואס זאגסטו דאךט שטילערהייט? דו מאכסט כישוף אויף מיר?", האט יוסף געענטפערט אז ער מאכט נישט קיין כישוף חס ושלום, ער פטעט נאר דעם אייבערשטן, און פון דעם האט פוטיפר פארשטאנען אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף.

ווען א איד רעדט צום אייבערשטן, באקומט ער א קלארע אמונה, ער שפירט אז ער איז נישט אליין, ער איז קיינמאל נישט פארלוירן, דער אייבערשטער איז אלץ מיט אים, און דאס פרינגט אריין אין אים א געוואלדיגע שמחה, ער זאל קענען זיין פרייליך אפילו ווען זאכן <<<<<<

א גוט ווארט שוין זיין נאך מעריב, נאך

מקוה און נאך אלע חכונות - צינדן די הייליגע מנוחה. מען דארף זיך ביי די ליכט ווייניגסטנס א האלבע שעה, זינג די זמירות און זינג אייגענע אידישע ניגונים, אייגענע אויפגעמאכטע אויסגעטראכטע היימישע ניגונים, ווי צום ביישפיל:

"אייבערשטער איך געדענק נאך - נישט לאנג צוריק בין איך געווען אין לאך, איך בין געווען איינער אליין - נישט געהאט וואו צו גיין, געשלאפן אין גאס - קאלט און נאס, יעצט זיך איך אין שטוב - מען האט זיך אזוי ליב, מיט מיין ווייב און קינד - אויף דעם דאנק איך דיר אצינד".

קוק אויף די ליכט און דאנק דעם אייבערשטן אויף די ניסים, ווייל דו ביסט א גרויסער נס.

(שערו אמונה וישלח תשפ"ב)

א בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

הנהגות פאר די הייליגע חנופה טעג

בערות ה' יתברך

יום ב' פרשת וישב, י"ח כסליו, שנת תשפ"ב לפ"ק
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי
יעצט קומען די הייליגע חנופה טעג, איך וועל
דיר שרייבן אפאר הנהגות:

- מיר פירן זיך אנצוטון בגדי שבת (שטריימל און בעקיטשע) בעפארן צינדן די הייליגע ליכט, מען בלייבט זיצן מיט די בגדי שבת די האלבע שעה אדער מער - וואס מען זיצט ביי די ליכט.
- מיר צינדן נישט ביים פענסטער ווייל היינט איז די עיקר פרסומי ניסא אין שטוב, מיר צינדן ביי א טיר, ביי די לינקע זייט.
- עס איז פדאי צו כאפן א טבילה בעפארן צינדן, אבער דאס קען נישט אפשוטפן דאס צינדן.
- ערב שבת חנופה צינדט דער מאן אן קודם די מנוחה און גלייך נאכדעם צינדט די ווייב די שבת ליכט.
- מוצאי שבת חנופה מאכט מען קודם הכדלה און נאכדעם צינדט מען אן די חנופה לעכט.
- מען דארף זיין אין שטוב אלע נעכט חנופה צייטליך, אפילו די וואס זענען עוסק אין די הייליגסטע זאך, אין הפצה - דארפן אלעס אפשוטעלן און אהיים גיין צינדן אין צייט, זינגען און טאנצן מיט די משפחה.
- חנופה איז א צייט פון "להודות ולהלל", מען דארף דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז מיר ווייסן פון רבי'ן, מיר האבן אזא רבי מיט אזעלכע תלמידים.

(עצתו אמונה וישב תשפ"ב)

בארד און פאות, מיט ציצית, מיט א קאפל, אז מען האט א מזוזה אויפ'ן טיר, אז מען לייגט תפילין, אז מען היט שבת, אז מען עסט כשר'ס. אז מען איז זוכה צו לערנען תורה, צו דאווענען, צו רעדן צום אייבערשטן, און די ליסטע ענדליג זיך נישט. ווען מען טראכט אין דעם אריין, זעט מען אז די פילע גוטס וואס מען האט, וועגט גאר שטארק איבער די שלעכטע חלקים וואס מען האט. און דאן הויבט מען אן צו דאנקען און צו לויבן דעם אייבערשטן.

דאס רעדן צום אייבערשטן איז א "חרב פיפוח", א שווערד וואס איז שארף פון צוויי זייטן. פון איין זייט דארף מען בעטן דעם אייבערשטן, און פון די אנדערע זייט דארף מען דאנקען דעם אייבערשטן. א סך מאל איז די הארץ פארשטאפט און מען קען נישט עפענען דאס מויל צו בעטן דעם אייבערשטן וואס מען דארף, אבער אז מען הויבט אן קודם צו קוקן אויף די זאכן וואס מען האט שוין יא, און מען דאנקט דעם אייבערשטן דערויף, דאן זעט מען אז דער אייבערשטער האט שוין א סך מאל געהאלפן, און דאס עפענט די הארץ צו בעטן אויף די איבעריגע זאכן וואס מען האט נאכנישט.

דער הייליגער "קדושת לוי" זי"ע איז מסביר דאס וואס די גמרא זאגט (ברכות ט) אז א 'צדיק גמור' איז 'צדיק וטוב לו', און א 'צדיק שאינו גמור' איז 'צדיק ורע לו'. זאגט ער אז א 'צדיק גמור' פון אים הערט מען אייביג נאר אז איז אים גוט און פיין, ער איז א 'צדיק וטוב לו' ער קוקט נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער פארמאגט. אבער א 'צדיק שאינו גמור' איז א 'צדיק ורע לו', מען הערט אייביג פון אים ווי שלעכט עס גייט אים דאס לעבן, ער איז א 'צדיק ורע לו', ער זעט נאר די שלעכטע חלקים וואס ער האט.

די יונים האבן געוואלט אריינגרענגען אז עס נאר דא טבע, נישט דער אייבערשטער פירט די וועלט נאר אז די וועלט פירט זיך מיט טבע מקרה און מל, עס געשעט זאכן פון זיך אליין. ווען א איד פאלט אריין אין די קליפה פון די יונים, ער גלייבט נישט אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, דאן איז ער אויף געהאקטע צרות; יעדע זאך וואס עס גייט אים נישט גוט, מאכט אים אינגאנצן פארלוירן, ער האט זיך נישט צו וועם צו ווענדן און ער האט נישט ווער עס זאל אים העלפן.

יעצט אבער אין די טעג פון חנופה האבן די הייליגע חשמונאים באזיגט די יונים, און נישט אויף א דרך הטבע, די חשמונאים זענען געווען א סך ווייניגער און א סך שוואכער פון די יונים, ווייל זיי האבן אבער זיך געהאלטן מיט'ן אייבערשטן, זיי האבן געבעטן דעם אייבערשטן, האט זיי דער אייבערשטער געהאלפן און זיי האבן באזיגט די יונים. און דאס דארף אונז אויך לערנען אז עס נישט דא קיין דרך הטבע, אלעס פירט נאר דער אייבערשטער, און ווען מען ווייסט דאס, עפענט מען אויף די מויל און מען דאנקט דעם אייבערשטן פאר די גוטע זאכן וואס מען האט, און מען בעט אויף אויף ווייטער.

ווען א איד געוואוינט זיך צו דאס צו טוהן, וועט ער האבן די גן עדן אויף די וועלט. ער וועט זיין דער גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט.

האק נישט אריין אין א צווייטן

ווען עס ווערט טונקל אין א צימער וואו מענטשן דרייען זיך, ווערט דאך א גרויסע בהלה. איינער זעט נישט דעם צווייטן, מען האקט אריין איינער אינעם צווייטן און עס טויג נישט דער מצב. איינמאל עס ווערט ליכטיג איז ממש א מחי', מען זעט וואו יעדער שטייט, און דאן קען יעדער גיין זיין וועג אן דארפן שטערן א צווייטן.

אין די הייליגע חנופה טעג, ווען מען צינדט אן די ליכטעלעך פון די מנוחה, און מיר זענען נאך פון די מהדרין מן המהדרין אז יעדער פון די משפחה צינדט אן די מנוחה, און יעדע נאכט לייגט מען צו נאך א ליכטל, דארף דאס אויפשנייען און אויפלייכטן אונזער לעבן, אז מיר זאלן אנהויבן זען אז עס איז דא נאך מענטשן אויף דער וועלט, עס איז דא אלע סארט פארשידענע מענטשן, און יעדער מענטש האט זיינע געפילן, און מען דארף אנהויבן זיך צו רעכענען מיט יענעם געפילן, נישט אריינגעהאקן אין אנדערע מענטשן, נאר יעדער זאל זיך גיין זיין אייגענע וועג.

די חנופה ליכט צינדט מען אן "עד שתכלה רגל מן השוק" ביז עס וועט זיך אויפהערן די לשון הרע און רכילות, דאס ארום טראגן פון איינעם צום צווייטן און אנזייען מחלוקת. חנופה איז א צייט וואס דארף אריינגרענגען שלום ושלחה, אלע אידן זאלן זיך האלטן אינאיינעם, נאר שטארקן און מחזק זיין איינער דעם צווייטן, און נישט מאכן ח"ו קיין מחלוקת צווישן אידן.

שלום הויבט זיך אן ביי זיך אליין. ווען א מענטש איז נישט צופרידן מיט זיך אליין, ער לעבט נישט בשלום מיט זיך אליין. דאן וועט ער זיך אויך קריגן מיט זיינע ארומיגע. ווען א מענטש האלט זיך אבער פרייליך, ער האלט פון זיך אליין, ער לעבט בשלום מיט זיך, וועט ער אויך לעבן בשלום מיט אנדערע מענטשן.

חנופה איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל לעבן בשלום מיט יעדן איד, און נישט זיין פארמישט אין קיין שום סארט מחלוקת.

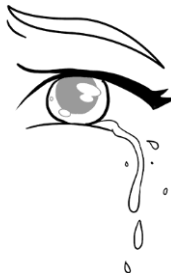
וועקט אייך אויף

ווען עס ווערט ליכטיג אין שטוב וועקט מען זיך אויף פון שלאף. דאס איז נאך א זאך צו וואס חנופה איז מסוגל, די ליכטיגקייט וואס די חנופה ליכט ברענגען אריין, וועקט אויף דעם מענטש פון זיין טיפן שלאף וואס ער שלאפט אויף די וועלט.

מענטשן דרייען זיך ארום פארשלאפן, ווי א לבנה קריכער, א מענטש וואס שפאצירט ארום אינמיטן שלאף, עס זעט אויס ווי דער מענטש קומט און גייט, ער גייט אן אין לעבן, אבער זיין מח שלאפט, ער טראכט נישט פונעם אייבערשטן.

ווי אזוי קען א מענטש וויסן אויב ער איז וואך אדער ער שלאפט? ווען א איד רעדט צום אייבערשטן איז ער אויף, און ווען ער רעדט נישט צום אייבערשטן, דאן שלאפט ער, זיין מח איז פארשלאפן.

ווען יעקב האט זיך אויפגעוועקט פון זיין שלאף, זאגט דער פסוק (בראשית כה, טז) "ויקץ ווען יעקב נחל נישב תשס"ה, ועוד)

שאלות ותשובות ברסלב

פארוואס דוקא ביי התבודדות,

ווערט מיר שווערער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פלעג מאכן התבודדות, אבער איך האב אויפגעהערט דאס צו טון, ווייל איך האב באמערקט זייער אן אינטערסאנטע זאך וואס פאסירט ווען איך מאך התבודדות.

איך פלעג דערציילן יעדע נאכט פאר'ן אייבערשטן ווי אזוי מיין גאנצע טאג איז פארפירער, און אזוי בין איך איינגעשלאפן. איין נאכט האב איך זיך דערמאנט אז איך האב שוין לאנג נישט גערעדט צום אייבערשטן, אין איך האב אים דאן דערציילט מיין טאג. די קומענדיגע טאג איך אבער געוויינט פאר גארנישט, און איך געדענק אז איך האב געזאגט פאר'ן אייבערשטן, אז די גאנצע צייט וואס איך האב נישט גערעדט צו אים איז אלעס געווען גוט, נאר די רגע וואס איך הויב אן רעדן צו אים, שוין וויין איך.

אפאר מאל אויב איך וויל עפעס, האלט איך זיך איין פון בעטן דעם אייבערשטן, ווייל ווען איך בעט נישט איז אלעס גוט. איינמאל איז עפעס נישט געגאנגען אזוי ווי איך האב געוואלט, און איך געדענק אז איך האב געטראכט אז ס'איז א שאד אז איך האב געבעטן. איך טראכט אז אויב איך וואלט נישט געבעטן אפער וואלט אלעס גוט געווען.

אבער וואס פאסירט נאכדעם איז אז איך ווער אויפגערעגט אויפ'ן אייבערשטן. איך וויל פאקומען אביסל חיזוק אויף דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת ויצא, ז' כסליו, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ווען א מענטש פאלט אריין אין א קאומע השם ישמרנו, קען אויף אויסקוקן אז אלעס איז גוט; מען וויינט נישט, מען לאכט נישט, מען שפירט גארנישט. אדער ווען מען שלאפט, דעמאלט שפירט מען אויף גארנישט, מען וויינט נישט, מען לאכט נישט, מען דארף נישט, אלעס איז גוט; וועט א מענטש טראכטן: 'הלוואי פאל איך אריין אין א קאומע? אדער: 'הלוואי שטיי איך נישט אויף? עס איז דא מענטשן וואס זענען אזוי דערביטערט אז זיי ווילן טאקע זיין אין א קאומע, זיי ווילן נישט אויפשטיין, אבער א געזונטער מענטש וויל נא אויפשטיין, אפילו אפער וועט ער היינט וויינען, אפילו ער וועט האבן א דורכפאל - דאך וויל מען לעבן.

די זעלבע זאך איז דאס רעדן צום אייבערשטן; ווען מען רעדט צום אייבערשטן וועקט זיך דער מענטש אויף פון שלאף, ווילאנג א מענטש רעדט נישט צום אייבערשטן און טראכט נישט פון אייבערשטן - איז ער אזוי ווי אין א קאומע; אפילו ער גייט און קומט, טוט און מאכט - איז אלעס אזוי ווי אין חלום, מען איז נישט אויף; ווען מען הייבט אן לעבן מיט'ן אייבערשטן - דערוועקט מען זיך, מען הייבט אן זיין וואקעדיג.

בעטס דעם אייבערשטן איר זאלט נישט פארגעסן פון אים און טוט ווייטער אייער אלטע הנהגה פון אייבערשמועסן די טאג מיט'ן אייבערשטן; יעדן טאג זאלט איר אייבערגעבן אייער טאג צום אייבערשטן, אויף זאלט איר זאגן יעדן טאג תהלים. רעדן צום אייבערשטן לייזט אויס דעם מענטש פון זיין אייגענע גלות, זיין אייגענע תפיסה; עס היילט אויס דעם מענטש, מען ווערט געזונט, מען פאקומט

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצרת אמונה ויצא תשפ"ב)

יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה". ווי אזוי ווייסט מען אז מען איז אויפגעשטאנען פון שלאף? ווען מען קען זאגן מיט א פול מויל "אכן יש ה' במקום הזה", מען ווייסט און מען פילט אז דער אייבערשטער איז דא מיט אונז שטענדיג, און מען הויבט צו רעדן צו אים.

ביי אהרן הכהן זאגט רש"י "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה", אלע מפורשים מוטשען זיך מיט דעם, דאס איז די גאנצע גרויסקייט פון אהרן הכהן אז ער האט נישט געטוהן אנדערש פון וואס דער אייבערשטער האט געהייסן?

אבער רש"י איז דא מרמז א צווייטע זאך "שלא שינה" - אהרן הכהן איז נישט געשלאפן, און ער האט נישט געלאזט אנדערע אידן שלאפן. מיט די הייליגע מנורה וואס ער האט אנגעצוינדען האט ער אריין געברענגט א ליכטיגקייט אויף די וועלט, עס האט נישט געלאזט שלאפן, עס האט אויפגעוועקט אידן צום אייבערשטן, אז מען זאל עפענען די מויל און אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן.

די מתנה באקומט מען פון א צדיק, ווען א איד איז זוכה צו גיין צו א צדיק, ווערט ער אויפגעוועקט פון זיין שלאף און ער הויבט אן רעדן צום אייבערשטן. דער רבי זאגט אז דאס איז מרומז אין די ווערטער פון די משנה (תרומות פרק א) "סתם חרש אינו שומע ואינו מדבר", אז מען איז אן "אינו שומע" - מען הערט נישט צו צום קול פון צדיק, דאן איז מען אן "אינו מדבר" - מען רעדט נישט צום אייבערשטן. א איד דארף אויפזוכן און טרעפן א צדיק וואס קען אים אויפוועקן פון שלאף, וואס קען אים מעורר זיין אז ער זאל נישט פארשלאפן זיינע טעג און יארן, נאר ער זאל אנהויבן צו לעבן מיט'ן אייבערשטן.

דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן פ"א) אז משיח ווערט אנגערופן אויף די לשון פון 'משיח' אלמים. משיח צדקנו וועט איינברענגען אז די גאנצע וועלט זאל עפענען די מויל און רעדן צום אייבערשטן. אזוי ווי דער פסוק זאגט (צפניה ג ט) "כי יאז אהפך אל עמם שפה ברויה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד". במהרה ג'מינו אמן.

(שיחות מוהר"ש ערך עניני הנופה)

עבערושענדיג קאמפין אונטערן נאמען "ורפא ירפא", מיט'ן ציל צו שאפן געלט צו קענען ראטעווען דאס לעבן פון אונזער טייערער חבר ר' יצחק בן פיגלא לרפואה שלמה במהרה.

דער קאמפין האט שוין אריינגעברענגט שיינע סכומים, אבער נאך ווייט פון וויפיל עס פעלט זיך אויס. דער קאמפין גייט אבער נאכאלץ אן, און אידן קענען זיך נאך ווייטער משתתף זיין.

אונזער טייערער באליבטער חבר ר' יצחק איז ליידער אנגעשטעקט געווארן מיט די ווירוס אויף גאר א שווערע פארנעם מיט צוויי חדשים צוריק, פון וואס זיינע לונגען זענען זייער שטארק אינפעקטירט געווארן, און ער איז יעצט צוגעבינדן צו אן עקמא מאשין צו קענען אטעמען.

די משפחה און עסקנים האבן שוין אריין געלייגט איבערמדיכע כוחות און טוען ווייטער אלעס וואס מעגליך אים צו היילן, אבער פארשטייט זיך אז דאס שלעפט אריין אין ריזיגע געלטער ביז עס איז געקומען צו א מצב וואס מען האט זיך שוין אריינגעלייגט אין שווערע חובות און מען זעט זיך נאך ווייטער מיט גאר גרויסע הוצאות וואס מען דארף באצאלן צו קענען אריינברענגען די ריכטיגע גרויסע ספעציעליסטן צו קענען מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען צו זיין גאנצע רפואה ווי אמשנעלסטן. עס מוז קריטיש געשאפן ווערן די סומע פון \$250,000 צו קענען ווייטער אנגיין אז מיר זאלן נישט דארפן זיך אפשטעלן חס ושלום צוליב געלט.

מיט זיין געוואלדיגע עקספערטיז האט ר' יצחק אויפיל געהאלפן פילע אידישע קינדער, אויף וואס פילע פון אונז קענען מעיד זיין, ער האט אוועקגעגעבן זיין לעבן צו העלפן אנדערע אידן מיט זיין גאנצע הארץ, ער האט געראטעוועט פילע חולי ישראל, און יעצט איז די צייט אים ארויסצוהעלפן.

טייערע אידן, עפנט לייער הארץ און קעשענע און געבט א ווארעמע נדבה אין די הצלת נפשות קאמפין, צו קענען טון אלע מעגליכקייטן צו ברענגען די ערווארטעטע ישועה און רפואה ווי שנעלער. דער "ורפא ירפא" קאמפין לויפט די וואך, מ'קען מנדב זיין אויפ'ן טעלעפאן דורכן רופן 718-540-5728, אדער אויף charidy.com/vrapoi

דער עיקר האמיר ווייטער מתפלל זיין און בעטן דעם אייבערשטן פאר א גאנצע רפואה פאר יצחק בן פיגלא, ער זאל זיין געזונט און שטארק ברמ"ח אבריו ושם"ה גידי, פאר לאנגע געזונטע יארן. רפאונו ה' ונרפאו!

BreslevCenter.com/lanswers

אויפ'ן האַרן פונעם אָקס

תנ"ל זאָגן (ראש השנה יח ע"ב): די יוֹנִים האָבן גוֹרָ געווען אַ גוֹרָה אַז מָען זאל נישט דערמאָנען דעם פּאַשעפּער'ס נאַמען, און אַז מָען האט אַינעם געהערט רעדן פונעם אַיבערשטן האט מָען אים גע'האַרְג'ט. און ווען די חַשְׁמוֹנַאִים זענען זיי בייגעקומען האָבן זיי מִתְקַן געווען אַז אַפילו אויף אַ שְׁטָר זאל שטיין דערזיך די נאַמען פון אַיבערשטן: **אָסִייעַתָא דְשְׁמַיָא** (בס"ד), אָדער **אָפְּרַת הַשָּׁם תְּהִרְפָּי** (בעזוהש"ית), און דאָס גלײַכן, אַז אַלעס ווערט געפירט נאָר מיטן הילף פונעם אַיבערשטן.

תנ"ל זאָגן (בראשית ו' ב, ח): די יוֹנִים האָבן פּינסטער געמאַכט די אויגן פון די אַיִן מיט זייערע גוֹרָה, זיי האָבן גוֹרָ געווען: **כְּתוּב לָכֶם עַל קֶרֶן הַשּׁוּר שְׂאִין לָכֶם חֶלֶק בְּאֵלֵי יִשְׂרָאֵל**, די אַיִן זאלן אויפֿשְׂרײַן אויף די האַרן פון די אָקס אַז זיי האָבן נישט קיין שום שײַכות מיטן אַיבערשטן. האָב אַיף געהערט אַ מוֹרְאֵיִךְ טײַטש [פון אַ אַלְטן איד וואָס איז נאָך געווען אין אומאָן אין יאָר תר"ע, וואָס ער האט דאָס דעמאַלטס געהערט פון אַ אַלְטן איד אַ תּלְמִיד פון הַיִּלְיָן רַבִּי נְחֻנְדָּה זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה, און עס קען זיין אַז ער האט דאָס נאָכגעזאָגט פון הַיִּלְיָן רַבִּי נְחֻנְדָּה, לְכַאֲרָה פֿאַרְוָאָס איז זיי געגאַנגען אין לעבן דאָס אויסקוריקען פּוּנְקֵט אויף אַ קֶרֶן הַשּׁוּר! ? נאָר אַ האַרן [שוֹפָר] קען מָען נרײַן צו מאַכן דערפֿון אַ מילף באַטל פֿאַר אַ קינד צו טרײַנען, ווייל מָען גיסט אַרײַן פון די ברייטע זייט און דאָס קינד טרײַנקט פון די שְׁמַאלֶע זייט (עין שְׁפֵת לֵה עֵיב: לו ע"א), און דאָס איז געווען זייער שְׁמאַנע פּוּנְדָה, אַז ווען די פּעִיבֿ זייגט נאָך, און טרײַנקט אַ מילף באַטל, זאל ער שוין זעהן אַרײַנגעקריצט קעגן די אָמוּנָה.

דער הַיִּלְיָנער בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר זָאָגט (פֿאַמֶר הַדָּשִׁי פֿסלוי טבת ב, ח): חַנּוּכָה לייקט דער אור הַגְנוּז; וואָס איז דער אור הַגְנוּז? ! נאָר די גאַנצע זאַך פון די יוֹנִים איז געווען, אַז זיי האָבן געוואלט אויסרײַסן דער ענגן פון תּוֹרָה שְׁפֵעַל פֿהָ וואָס דאָס מיינט אָמוּנָה חֲכָמִים, אַז מָען זאל חֲלִילָה נישט גלײַכן אין די צדיקים, אָבער אַז דער אַיבערשטער האט געהאַלפן אין די חַשְׁמוֹנַאִים האָבן זיי פּאַזיגט, און עס איז צוריק שטאַרק געוואָרן די כַּח פון די הַיִּלְיָנע חֲכָמִים, איז געוואָרן אַ מוֹרְאֵיִנֶע שְׁמָחָה, אַז מיר גלײַכן בְּרַחֲמֵי הַשָּׁם אין די חֲכָמִים.

תנ"ל פֿרעגן (מְכִילֵת פֿשְׁלָה, ח): אויפֿן פֿסוק (שמות ד, לא): **וַיֵּאמִינוּ בֵּה' וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ**, אויב אין מֹשֶׁה האָבן זיי געגלײַכט, איז דאָך זיכער אַז זיי האָבן געגלײַכט אַינעם אַיבערשטן? ! זאָגט דער מְכִילֵתָא: אַז די גאַנצע אָמוּנָה אַינעם אַיבערשטן איז אויף נאָר דאָך מֹשֶׁה רַבִּינוּ, ווייל ווען נישט מֹשֶׁה רַבִּינוּ וואָלט מָען נישט געוואָקסט פון פּאַשעפּער. ווייל דער צדיק איז מְגַלָּה דעם אַיבערשטן.

(קונטרס א סוף צו די צרות)

זייט מתכלל!

פאר ר' יצחק בן פיגלא
פאר א גאנצע און שנעלע רפואה בקרוב

סימן טוב ומזל טוב

מוה"ר יואל פארקאש שליט"א
גבאי ביהמ"ד היכל הקודש קרית יואל
צו די שמחת החתונה פון זיין טאכטער למזל טוב עב"ג
החתן מו"ה נח הערש ב"ר ישראל אשר ווייס הי"ו
...
החתן מו"ה שמעון ב"ר יצחק אביש הי"ו
צו זיין שידוך שליסן למזל טוב עב"ג
בת מו"ה משולם פייש פעלבערבוים הי"ו

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' קורצע נסיעה צו מקומות הקדושים אין אייראפע מיטן ראש ישיבה שליט"א

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך ארויסגעלאזט די וואך אויף א קורצע נסיעה צו קברי צדיקים פון די צדיקים וקדושים אין אייראפע, אין באגלייטונג פון בערך 40 תלמידים פון ניו יארק און ארץ ישראל, וועלכע האבן אריינגעברענגט ביים לעצטן קאמפיין פאר די ישיבה גרעסערע סכומים.

מען האט זיך ארויסגעלאזט פון ניו יארק זונטאג אווענט, און מען איז אנגעקומען קיין וויען עסטרייך זונטאג אינדערפרי, אויפן פליגער איז דער ראש ישיבה געזעסן און געשריבן בריוו און תשובות א גאנצע צייט.

אין וויען אין עירפארט האט מען זיך צוזאם געטראפן מיט די חבורה פון תלמידים פון ארץ ישראל. דאן איז מען געגאנגען אין וויען אין מקוה, געדאוונט אינעם לאקאלן בית המדרש, וואו דער ראש ישיבה האט עולה געווען לתורה און געבענטשט גומל, און מוציא געווען אלע מיטרייענע. נאכן עסן פת שחרית האט מען זיך ארויסגעלאזט מיט א באס קיין סלאוואקיע צום שטאט פרעשבורג צום ציון פונעם הייליגן חתם סופר ז"ע. עס האט געהערשט א גרויס תעוררות ביים ציון, מען האט געוואגט תהלים, און מתפלל געווען יעדער וואס ער דארף, און מען האט געווינען ווארימע ניגונים. דערנאך האט מען זיך ארויסגעלאזט קיין אונגארן, צום שטאט אוהעל, צום ציון פונעם הייליגן ישמח משה ז"ע, וואו מען האט מתפלל געווען מיט גרויס תעוררות און געוונען מיט גרויס ווארעמקייט. דערנאך איז מען געפארן קיין ליסקא, זיך אויסבעטן ביים הייליגן ציון פון רבי הערשעלע ליסקער ז"ע, בעל אך פרי תבואה.

דערנאך איז מען געווען ביים ציון פונעם צדיק רבי ישעיאלע קערעסטער ז"ע, וואו מען האט מתפלל געווען און געפונען גרויסע ישועות, דער ראש ישיבה שליט"א האט מערער געווען פארן אנקומען צום ציון אז מידעריצילט גאר גרויסע ניסים און ישועות וואס אידן פועלן אויס אין קערעסטער, און מיזאל זען גוט אויסצונען דאס פלאץ זיך אויסצובעטן בדבר ישועה ורחמים. פון דארט איז מען געפארן ווייטער קיין קאלוב, צום הייליגן רבי אייזיקל קאלובער ז"ע. ווייטער איז מען געפארן צום שטאט מאדע, וואו עס ליגן די גרויסע צדיקים דער הייליגער קול ארי ז"ע, דער לבושי מרדכי ז"ע, און נאך. דאס איז נאר א טיילווייזע רשימה וואו מ'איז אלץ געווען, מ'האט זיך אפגעשטעלט ביי נאך פילע קברי צדיקים אויפן וועג. אויפן באס צווישן איין ציון און א צווייטן, האט דער ראש ישיבה שליט"א כסדר גערעדט און פארגעלערנט, ס'איז געווען גאר שינע שמועסן אויפן וועג. דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט פון די גרויסקייט פון די צדיקים וואו מ'איז געפארן, נאכגעזאגט מימרות פון זיי און געווינען אינאיינעם זייערע ניגונים.

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט אז אנשי שלומינו פארשטייען נישט צומאל פארוואס מ'דארף פארן צו קברי צדיקים, מיר זענען דאך צוגעוואוינט צו ערדן צום איבערשטן אלעמאל און איבעראל, מיר ווייסן אז מ'קען זיך אלץ אויסבעטן ביים איבערשטן אלעס וואס מ'ווייל, אבער דער הייליגער רבי זאגט אז ביי קברי צדיקים קען מען גרינגער און שנעלער פועלן, אפילו ווען מ'איז נישט ראוי געהאלפן צו ווערן. ביי קברי צדיקים מאכט מען אזוי ווי א שנעלערע וועג, גרינגער און שנעלער געהאלפן צו ווערן.

ביי יעדן ציון האט מען געזאגט אינאיינעם תהלים, מ'האט געמאכט א סדר אנצוהויבן תהלים ביים ערשטן ציון, און ווייטער ממשיך געווען ביים צווייטן ציון, ביז מ'האט אויסגעזאגט גאנץ תהלים אין לויף פון די נסיעה. דאס איז אויסער די תפלות און התבודדות וואס יעדער האט זיך אויסגעבעטן ביי די אלע הייליגע צדיקים.

עס האט זיך דערקענט אז עס פארן א חבורה פון היכל הקודש, ווען יעדער איז געווען פארנומען צו ענדיגן זיינע שיעורים אויפן וועג, יעדער מיט זיין חומש, משניות, גמרא, און אזוי ווייטער. אויך האט דער ראש ישיבה שליט"א פארגעלערנט יעדן טאג דעם טעגליכן שיעור אינעם דף הקהלה, שטייענדיג אויפן באס, מיט וואס דער עולם האט זיך מחי' געווען, ווי אויך האט ער פארגעלערנט ווייטער שיעורי התחזקות. מ'קען הערן די אלע שיעורים און דרשות אויפן "קול ברסלב" טעלעפאן ליין.

מיטן איבערשטנס הילף האט מען געלאנדעט צוריק אין ניו יארק אום מיטוואך אווענט. על ידי השתתחות על קברי צדיקים, הקב"ה עושה לו טובות, אף על פי שאינו ראוי לכך (ספר המידות, אות צדיק, קע).

"ורפא ירפא" עמערזשענסי קאמפיין גייט נאך אן לרפואת יצחק בן פיגלא

ווי געמאלדן די פאראנגענע וואך ווערט אידן אנגעווארעמט אין די יעצטיגע טעג צו א גאר קריטישע <<<<<<<

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "יעצת אמונה", דרשות, ניגונים, סידים, USB, ס'ד, און נאך; דעליווערעט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו איר

יום טוב חנוכה

גרייט זיך אויף חנוכה מיט א הערליכע רייכע אויסוואל פון שיעורים, דרשות, מעשיות פאר קינדער, און נאך **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 1, 9, 4

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com